

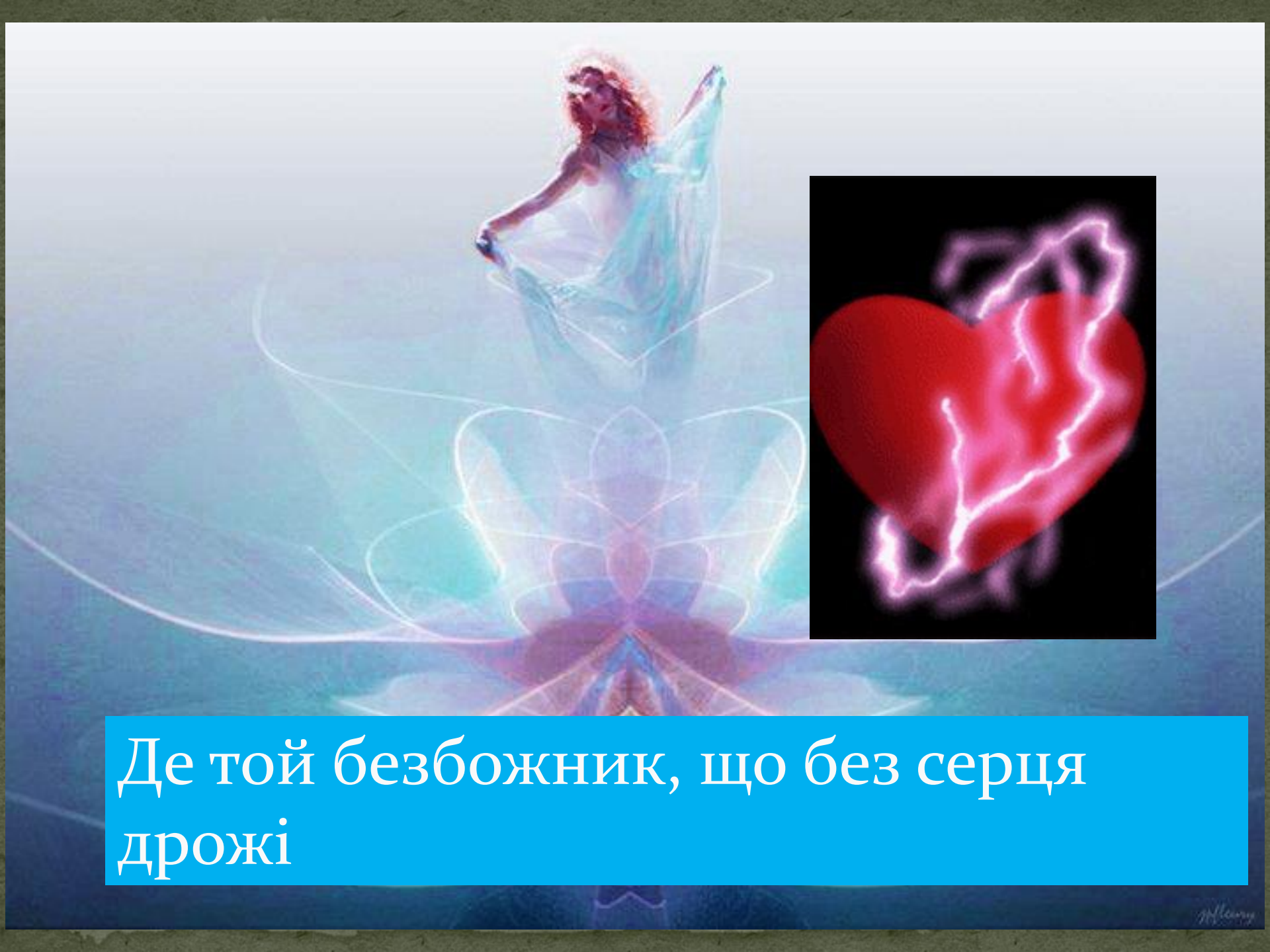
Іван Франко

Сікстинська
мадонна

Хто смів сказати, що не богиня
ти?

Де той безбожник, що без серця
дрожі

В твоє лице небесне глянуть
може

Неткнутий блиском твоєї краси?

Так, ти богиня! Мати, райська роже

О глянь на мене з своєї висоти!

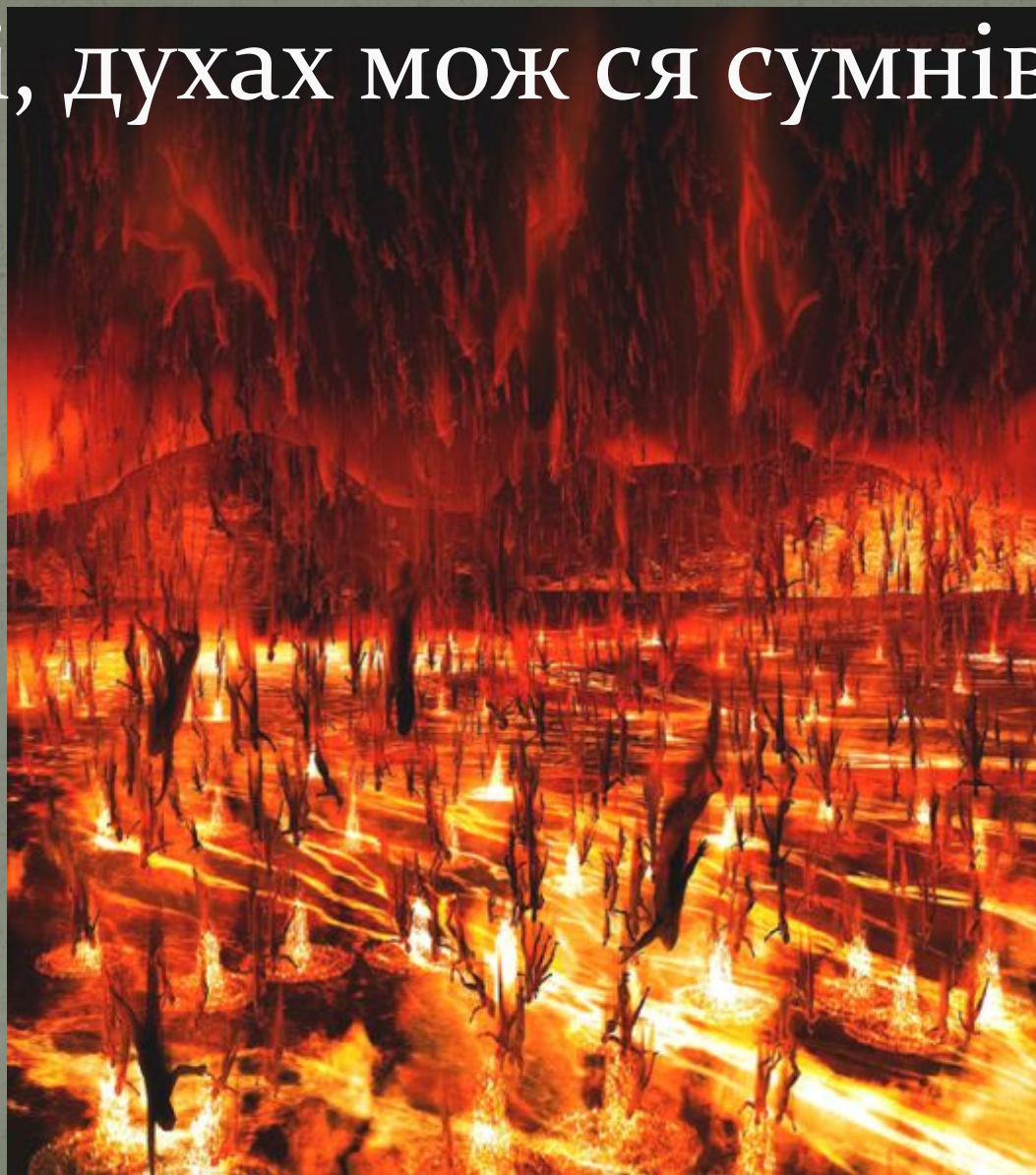
Бач, я, що в небесах не міг найти

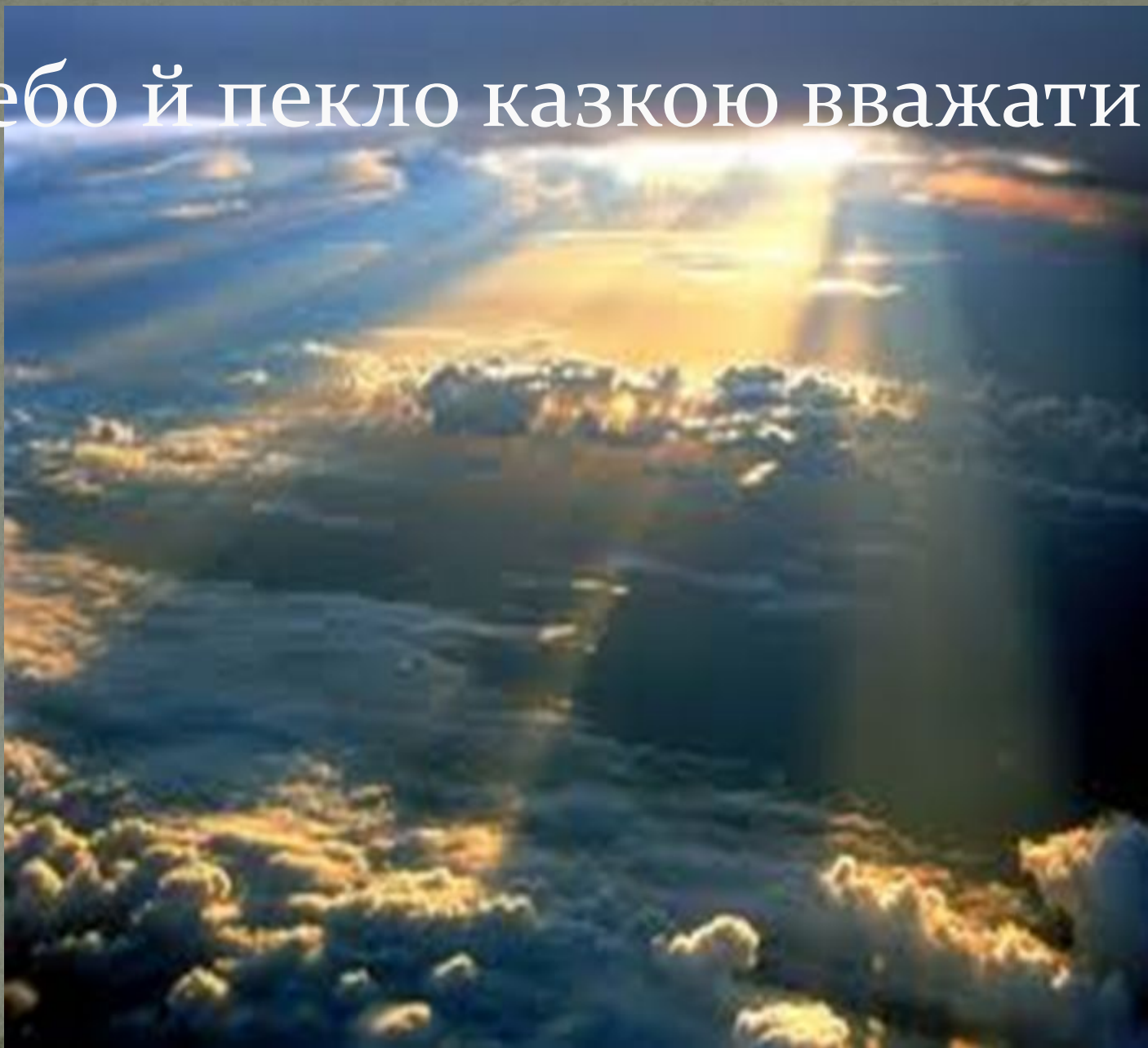
Богів, перед тобою клонюсь
тоже

О бозі, духах мож ся сумнівати

І небо й пекло казкою вважати

Та ти й краса твоя – не казка – ні!

І час прийде, коли весь світ
покине

Богів і духів, лиш тебе, богине

Чтить буде вічно – тут, на
полотні

